

DU SER MIG AN
— SOM JEG SER DIG
YOU GAZE ON ME
— AS I GAZE UPON YOU

**DU SER MIG AN — SOM JEG SER DIG /
YOU GAZE ON ME — AS I GAZE UPON YOU**

Ivnguak' Stork Høegh, Christine Deichmann, Oda Isbrand,
Ellen Locher Thalbitzer, Emilie Demant Hatt og Jette Bang

Udstilling / Exhibition

5/10 2024 — 16/2 2025

Nordatlantens Brygge / The North Atlantic House

Strandgade 91, 1401 Copenhagen

Kuratorisk team / Curatorial team

Stine Lundberg Hansen og Laila Lund Altinbas

Projektkoordinator / Project coordinator

Ásta Stefánsdóttir

Direktør / Director

Karin Elsbudóttir

Tak til / Thanks to

Augustinus Fonden, Ny Carlsberg Fonden, Statens Kunstfond

KATALOG / CATALOGUE

Forside / Cover

Ivnguak' Stork Høegh, Arnarulunnguaq, 2020

Oversættelse / Translation

René Lauritsen

Design

Rasmus Brøndsted

Redaktion / Editorial team

Birgir Thor Møller, Stine Lundberg Hansen, Laila Lund Altinbas

ISBN: 978-87-93411-19-7

© 2024 Nordatlantens Brygge

04 FORORD / PREFACE

**06 DU SER MIG AN — SOM JEG
SER DIG / YOU GAZE ON ME —
AS I GAZE UPON YOU**

*– Stine Lundberg Hansen og Laila
Lund Altinbas om udstillingen /
about the exhibiton*

**16 DE (GRØNLANDS)REJSENDE
KUNSTNERE / DANISH ARTISTS
IN GREENLAND**

**24 IVÍNGUAK' STORK HØEGH
ARCTIC EXOTIC**

**32 KUNSTNERBIOGRAFIER /
ARTIST BIOGRAPHIES**

35 TAK / ACKNOWLEDGEMENTS

35 KURATORER / CURATORS

VELKOMMEN

DK Den grønlandske samtidskunstner Ivinguak' Stork Høegh (f. 1982) har siden 2013 bragt fortiden i dialog med nutiden i sin formidable serie af digitale fotocollager *Arctic Exotic*, der kredser om blikke og deres betydning i forholdet mellem Grønland og Danmark.

På udstillingen *Du ser mig an – som jeg ser dig* går hendes collager i dialog med ældre værker af de kvindelige danske kunstnere Christine Deichmann (1869-1945), Oda Isbrand (1904-1987), Ellen Locher Thalbitzer (1883-1956), Emilie Demant Hatt (1873-1958) og Jette Bang (1914-1964). De rejste alle til Grønland før 1940 og har været oversete i den danske kunsthistorie med deres værkers fokus på kvinder, børn og hverdagsliv; motiver, som selv i dag udfordrer det dominerende, maskuline og ikke mindst koloniserende blik på Grønland.

På Nordatlantens Brygge får udstillingen ydermere et historisk pakhuis som ramme. I to århundreder var huset centrum for Danmarks handel med Færøerne, Finnmarken/Sápmi, Island og især Grønland. Fra kajen sejlede skibene ud for at vende hjem igen lastede. Fortidens koloniale handel mellem Danmark og Grønland er imidlertid nu udskiftet med en unik samling værker, der ikke blot repræsenterer forskellige kunstneres blikke, men også kaster dem tilbage på os, tilskuerne, og fordrer, at vi revurderer vores blikke og forestillinger.

Udstillingen er kurateret af Laila Lund Altinbas og Stine Lundberg Hansen. Den er en foreløbig kulmination på deres flerårige arkivstudier såvel som udstillingsarbejde med beslægtede temaer, og den er generøst støttet af Statens Kunstfond, Augustinus Fonden og Ny Carlsberg Fondet.

Karin Elsbudóttir
Direktør, Nordatlantens Brygge

WELCOME

ENG Since 2013, Greenlandic contemporary artist Ivinguak' Stork Høegh (b. 1982) has engaged the past in a conversation with the present in her magnificent series of digital photo collages, *Arctic Exotic*, which revolves around gazes and their importance in the relationship between Greenland and Denmark.

At the exhibition *You Gaze on Me – As I Gaze upon You*, her collages enter into a dialogue with older works by Danish women artists Christine Deichmann (1869–1945), Oda Isbrand (1904–1987), Ellen Locher Thalbitzer (1883–1956), Emilie Demant Hatt (1873–1958) and Jette Bang (1914–1964). All five artists set out for Greenland before 1940 and all have been overlooked in Danish art history, as have their works focusing on women, children and everyday life; subjects which even today challenge the dominant, masculine and not least colonising view of Greenland.

Adding extra poignancy, the exhibition has a historic warehouse as its setting at the North Atlantic House. For two centuries, the house was the centre of Denmark's trade with the Faroe Islands, the Finnmark/Sápmi, Iceland and especially Greenland. From the wharf outside, ships sailed out to return home again laden. Today, colonial trade between Denmark and Greenland has been replaced with a unique collection of artworks that not only represent the gazes of different artists, but also throw them back at us, the viewers, demanding that we reconsider our views and perceptions.

The exhibition is curated by Laila Lund Altinbas and Stine Lundberg Hansen. It represents the culmination so far of years of archival studies and exhibition activities on related themes, and it is generously supported by the Danish Arts Foundation, the Augustinus Foundation, and the Ny Carlsberg Foundation.

Karin Elsbudóttir
Director, Nordatlantens Brygge

INTRODUKTION *INTRODUCTION*

DU SER MIG AN — SOM JEG SER DIG *YOU GAZE UPON ME — AS I GAZE UPON YOU*

Lille Gertelé, mon nogen hvid Kvinde derhjemme i Europa saa helt hører til i sit Land, som du her i dit — paa stenen ud mod den blaa fjord, hvor jeg har stillet dig op for at tegne Linjerne af din Ungpigenakke. (...) Hvad ser du ude i Fjorden, Gertelé? — Ikke det samme som jeg. Du øjner måske milevidt ude, som en lille mørk Prik paa den blanke Flade, Sælhundehovedet, naar det dukker op, skjult for den Hvides svage Menneskeøjne (...). Men mon du ser, hvor veldig Fjeldkæden er, der runder sig om Fjorden, hvor dyb blaasort i Skyggen Amikittorqfjældets væg staar, nu Solen gaar bag det. Ser du, hvor dristig, hvor vild og ødsel den Fantasi var, der la'e Linjerne i dine Fjælde. (...) Du kniber dine brune skæve Eskimoøjne til og ser hen paa mig fra siden. (...) Du ser paa mig med dine store Pigeøjne ... Du ser mig an, som jeg dig.

— Ellen Locher Thalbitzer, 1914

AF LAILA LUND ALTINBAS OG STINE LUNDBERG HANSEN

DK Udstillingens titel *Du ser mig an, som jeg ser dig* er fra en bearbejdet dagbogstekst af kunstner Ellen Locher Thalbitzer. Her reflekterer Locher Thalbitzer over eget blik samt over pigen Gertelés blik, alt imens hun tegner hende. Denne skitse blev tilbage i Danmark til skulpturen *Gertelé*, som kan opleves her på udstillingen.

Little Gertelé, I wonder if any white woman back home in Europe is so completely at home in her country as you are here in yours — on the rock facing the blue fjord where I have positioned you in order to draw the lines of your maiden neck. [...] What do you see out in the fjord, Gertelé? — Not the same as me. Perhaps you see, miles away, a seal's head emerging like a small dark dot on the shiny surface, hidden from the weak human eyes of the white visitors [...]. But do you see the vastness of the mountain range that surrounds the fjord, how deep blue-black are the walls of the Amikittorq mountains in the shadows now that the sun is setting behind them? Do you see how bold, how wild with abandon and generosity was the imagination that laid out the lines of your mountains? [...] You squint your brown, slanted Eskimo eyes and look at me sideways. [...] You look at me with your big girlish eyes ... You gaze upon me, as I upon you.

— Ellen Locher Thalbitzer, 1914

BY LAILA LUND ALTINBAS AND STINE LUNDBERG HANSEN

ENG The title of this exhibition is inspired by a diary entry by artist Ellen Locher Thalbitzer. In it, Locher Thalbitzer reflects on her own gaze as well as on the gaze of the girl Gertelé, all while drawing her. Upon the artist's return to Denmark, the sketch served as the basis of the sculpture *Gertelé*, on display in this exhibition.

I stueetagen vises værker af kvindelige danske kunstnere, som rejste til Grønland før 1940. Værker af Christine Deichmann, Ellen Locher Thalbitzer, Oda Isbrand, Emilie Demant Hatt og Jette Bang spiller med og imod samtidskunstner Ivinguak' Stork Høeghs værker på 1. sal. Fælles for værkerne er, at de åbner en sprække til andre fortællinger end den dominerende koloniale fortælling om Grønland, som den er blevet dokumenteret, beskrevet og arkiveret med danske (og maskuline) blikke.

Udstillingen udspringer dels af et større research- og arkivararbejde i Danmark gennem de sidste par år, dels af et årelangt kuratorisk og musealt arbejde på Nuuk Kunstmuseum med særligt de danske mandlige kunstnere i Grønland før 1940 og deres blikke på Grønland. I 2021 blev udstillingen *Nulialo//Og hustru* vist på Nuuk Kunstmuseum med værker af Christine Deichmann, Ellen Locher Thalbitzer og Oda Isbrand; tre kvindelige danske kunstnere, der med deres blikke udfordrede det maskuline koloniserende blik på Grønland, som denne udstilling også tager sit afsæt i.

Netop blikkenes formative kraft i forholdet mellem Grønland og Danmark kredser Ivinguak' Stork Høegh om i sin serie *Arctic Exotic*; en serie af digitale fotocollager, hun har arbejdet med siden 2013, hvori ældre fotos mødes med nutiden og på humoristisk vis synliggør og genforhandler forestillinger og stereotyper indlejret i blikket.

Blikket er dobbeltbundet i udstillingens titel. Med den dobbelthed vil vi åbne op for nuancerne i et uligeværdigt møde mellem to kulturer, hvor den ene koloniserer, den anden koloniseres, men samtidig vil vi understrege kompleksiteten i mødet mellem to mennesker. Derved åbnes en sprække, som udover muligheder for genforhandling af narrativerne også rummer sorg og traume. Udstillingen rummer flere hundrede års historie, som strækker sig ind i nutiden, hvor der i mange tilfælde er talt hen over og ikke blevet lyttet til – og de mennesker, vi møder i værkerne, har ikke længere en stemme til at fortælle om deres hverdag, deres liv og deres blik.

On the ground floor, works by Danish women artists who travelled to Greenland before 1940 are displayed. Art by Christine Deichmann, Ellen Locher Thalbitzer, Oda Isbrand, Emilie Demant Hatt and Jette Bang interacts with and offers contrast to the works by present-day artist Ivinguak' Stork Høegh shown on the first floor. All the works share certain common traits: they open cracks that let in stories other than the dominant colonial narrative about Greenland as documented, described and archived through the lens of a Danish (and a male) gaze.

The exhibition stems partly from research and archive work undertaken in Denmark over the past few years, and partly from years of curatorial and museological work at the Nuuk Art Museum, focusing especially on Danish male artists in Greenland before 1940 and their perception of Greenland. In 2021, the exhibition *Nulialo//And Wife* was shown at Nuuk Art Museum, featuring works by Christine Deichmann, Ellen Locher Thalbitzer and Oda Isbrand; three Danish women artists whose gazes challenged the male colonising gaze on Greenland, from which this exhibition also takes its point of departure.

The formative power of the gaze in shaping the relationship between Greenland and Denmark is a pivotal point in Ivinguak' Stork Høegh's series *Arctic Exotic*; a series of digital photo collages on which she has worked since 2013. Here, older photos meet the present, humorously highlighting and renegotiating the notions and stereotypes embedded in the gaze.

The exhibition title presents the gaze as something ambiguous, exerting a double bind. The intention is to call attention to the finer nuances of unequal meetings between two cultures where one colonises, the other is colonised. At the same time we want to explore the complexities of encounters between two people. This opens a crack which, in addition to paving the way for renegotiating the narratives, may also reveal buried grief and trauma. The exhibition encompasses several hundred years of history with a reach that extends right into the present; a history where people have so often been talked about, yet not listened to – and the

Det er for sent at spørge Gertelé, hvad hun tænkte, som hun stod der på klippen og blev tegnet – og intet tyder på, at nogen gjorde det dengang. Dog har skuespiller og manuskriptforfatter Makka Kleist givet Gertelé en posthum stemme og skrevet en fiktiv tekst med udgangspunkt i Gertelés blik; hvad ser hun, som hun står der på klippen og bliver tegnet? Det er præcis dette blik, kunstnerne i denne udstilling synes at åbne op for på tværs af tid; at nogen kigger tilbage på os, beskueren, og gransker vores blikke samt de kulturelle forestillinger og fortællinger, et blik altid indeholder.

people we meet in these artworks no longer have a voice to speak about their everyday existence, their lives and their gaze.

It is too late to ask Gertelé what she was thinking as she stood there on the rock – and there is no indication that anyone asked her at the time. Now, actor and screenwriter Makka Kleist has given Gertelé a posthumous voice, writing a fictional text based on Gertelé's gaze: what does she see as she stands there on the rock, her image being drawn by an artist? The artists featured in this exhibition seem to facilitate such a gaze across time: someone looks back at us, the viewer, scrutinising our gaze along with all the cultural preconceptions and narratives any gaze will always contain.

Oda Isbrand, ukendt titel og årstal / Grønlands Nationalmuseum & Arkiv
Oda Isbrand, title and year unknown / Greenland National Museum & Archives

Ellen Locher Thalbitzer, Gertelé, 1914 / Arktisk Institut

Ellen Locher Thalbitzer, Gertelé, 1914 / The Danish Arctic Institute

DK GEERTILI

...og midt i al arbejdet ...så spørger hun, om jeg ikke bare kan stå stille en stund ...man må jo ikke nægte dem nogen ting; sådan er gæsteloven nu engang ...det var nu godt, at hun ikke bad mig tage mit festtøj på ...åh, ja fuglene skal plukkes ...gæsternes land må være så anderledes; de går så stift på klipper og sten ...gad vide hvad de lever af ...hun er tynd ...det var nu godt, at hun trods alt fandt en mand ...fangerne er snart på hjemtur ...helt sikkert at de har fanget noget ...ajjaa, og jeg havde ellers glædet til at sy videre på mine nye sælskindsbukser ...håber han kaster et blik på mig i dag ...nej, nu dagdrømmer jeg igen ...mærkelig passion hende der har, at tegne streger på afhåret hvidt skind ...hun virker nu glad selv om tøjet ikke er helt tilpasset vores land og deres stakkels kamiit ser ikke varme ud og er stive ...nåh, det er måske derfor de går så mærkeligt stift ...det bliver fint vejr i morgen ...har lyst til at plukke bær ...så, nu ser hun ud til at blive færdig ...hun har da et dejligt varmt smil ...

GL GEERTILI

...ukulu suliassat ...nikorfalaarlagangooq ... tassalumi tikeraat nangartarneqarsinnaanatik ...qujanaqaarmi assuusersoqqunngimmanga ...usi erisagassat ...immaqaana nunaat maanngaanniit allaanerujussuaq ...pisunneri eqat ...qanormita inuuniuteqarpat ...salukujuk ...takkuummi uinissimasukassaavoq ...piniariat sumummita killippat ... kalinngittoornaviaratik ...ajjaa takisortaassakka inaarusutsigalugit ... taassumannguuttoruna qiviaqqilaarilinga ... tassaasiit sinnattuaqileqaanga ...uumap nuannarisaa eqqumiikkaluttuarmigami ...unnermut titarnilliorneq ... nuannaarpasippormi ...atisakassai maannga tulluutinngik ...kamiginiagaalumi oqorpasigatik qeratalutik ...aa, immaqaana taamaattumik taamatut pisuttartut ...soorluuna aqagu silagissasoq ...nuniakkusunnaq ...aa, takkuuk naammasserpasilerpoq ...nuanniivissumik qungutsorippoq ...

ENG GEERTILI

...and I was busy with so much work ...then she asked me to sit still a little while ...you cannot deny them anything; the code of behavior for guests says so ...I was happy she didn't ask me to put on my national costume ...oh, don't forget that the birds have to be plucked ...the country of the guests must be so different from ours; they walk so differently, so stiff ...wonder how they make a living ...she is skinny ...lucky for her that she found a husband ...the hunters must be on their way home ...most probable they have been lucky ...oh well, I was looking forward to finish sewing my new sealskin pants ...hope he looks in my direction to day ...oh no, I'm daydreaming again ...a strange passion she has that one, making lines in depilated white skin ...she seems happy even though her clothes don't suit this country and their boots (kamiit) don't look warm and they are stiff ...oh, that's probably why they walk so stiffly ...looks like fine weather tomorrow ...want to go berry plucking ...now she looks like she is finishing her job ...she has a nice, warm smile ...

DE (GRØNLANDS) REJSENDE KUNSTNERE

DANISH ARTISTS IN GREENLAND

DK I 1901 flyttede den danske kunstner Christine Deichmann til først Qaqortoq og nogle år senere til Sisimiut. Hun var den første kvindelige danske kunstner i Grønland. Deichmann rejste til Grønland i forlængelse af og iblandt en række mandlige, primært danske, kunstnere, men hendes motiver skilte sig ud. Mange af de mandlige danske kunstnere i Grønland malede motiver, som vi helt op til i dag kan kende fra visuelle skildringer af Grønland: Storslåede arktiske landskaber knyttet til fortællinger om et smukt og barsk land med inuit i folkedragter, sejlene i en kajak, kørende på hundeslæde eller på anden måde skildret som del af denne natur. Deichmann derimod skildrede øjebliksbilleder af kvinder og børn i en hverdag, som synes langt mere sammensat. Lignende blikke på kvinder, børn og hverdag går igen hos fire andre kvindelige kunstnere, som rejste til Grønland i årtierne der fulgte: Ellen Locher Thalbitzer i 1905, Emilie Demant Hatt i 1932, Oda Isbrand i 1935 samt Jette Bang året efter i 1936.

DE REJSENDE

Fælles for alle de danske kunstnere i Grønland var rejsen; de rejste i forlængelse af 1800-tallets kunstnerrejser til fx Rom, Syditalien og Nordafrika. På rejserne hentede de motiver og inspiration, som de bragte med sig hjem igen. På den måde midede disse rejser folkeeventyrets hjem-ud-hjem motiv samt dannelsesromanen, som også opstod i 1800-tallet. Fra

ENG In 1901, Danish artist Christine Deichmann moved to Qaqortoq, relocating to Sisimiut a few years later. She was the first Danish woman artist in Greenland. Deichmann set out for Greenland in the footsteps of and in the company of a number of male, primarily Danish, artists, but her choice of subject matter stood out from the crowd. Many of the male Danish artists in Greenland painted scenes still familiar from visual depictions of Greenland to this day: magnificent arctic landscapes evoking narratives of a beautiful and harsh land with Inuit wearing folk costumes, sailing in kayaks, riding on dog sledges or otherwise depicted as part of this natural setting. By contrast, Deichmann depicted moments of women and children going about their everyday lives – lives which appear to incorporate far more elements than those represented by her male counterparts. Similar gazes at women, children and everyday life also appear in the work of four other women artists who set out for Greenland in the decades that followed: Ellen Locher Thalbitzer in 1905, Emilie Demant Hatt in 1932, Oda Isbrand in 1935 and Jette Bang the following year in 1936.

TRAVELLERS

All the Danish artists in Greenland had one thing in common: they were travellers. Their trips were undertaken as echoes of the nineteenth-century Grand Tours traditionally undertaken by artists to

rejserne hjembragte kunstnerne fortællinger om det for dem og med deres blikke såkaldte “fremmede” og “eksotiske”; fortællinger, der dannede grundlag for de motiver og værker, et voksende borgerskab i Europa ville købe.

Helt op til efter Anden Verdenskrig kunne man ikke rejse til Grønland medmindre man var en del af missionen eller ansat i kolonien under administration af Den Kongelige Grønlandske Handel (KGH). I 1870 fik kunstneren J.E.C. Rasmussen (1841-1893) som den første kunstner tilladelse til at rejse med det første forårsskib til Grønland og sidste efterårsskib tilbage til Danmark. Efter ham følger en række kunstnere, alle senere kaldt Grønlandsmalere og alle mænd, såsom Andreas Riis Carstensen (1844-1906) og Emanuel A. Petersen (1894-1948). I anden halvdel af 1800-tallet begyndte danske ekspeditioner at udforske Grønland, hvor mandlige kunstnere som Harald Moltke (1871-1960), Aage Bertelsen (1873-1945) og Achton Friis (1871-1939) var med. Det er oftest disse navne, som udstilles og forbindes med danske kunstnere i Grønland; ligesom andre kvinder i kunsthistorien blev de kvindelige kunstnere g(l)ømt.

BLIKKENE

Udover rejsen var det fælles for alle danske kunstnere i Grønland før 1940, at deres værker blev skabt til et europæisk publikum og en europæisk kunstscene, og her blev værkerne også koloniale repræsentationer af Grønland; repræsentationer, der trækker tråde helt op til i dag. Selvom mange af kunstnerne var kritiske over for kolonisering, mission og koloniadministration, indgik deres værker i datidens Verdensudstillinger og Koloniudstillinger i Europa og Nordamerika; udstillinger, hvor hver nationalstat fremviste sin formåen og “sine besiddelser”, blandt andet gennem kunst. Desuden indgik viden indsamlet af ekspeditioner, herunder kunstværkernes gengivelser af land og folk, i et geopolitisk magtspil mellem de europæiske national- og kolonistater. Et spil, hvor viden om befolkninger, indsamling af genstande og kortlægning – herunder maleri, tegning og fotografi af folk og landskaber – var mulige trumfkort til at vinde retten til de oversøiske territorier såsom Grønland.

places such as Rome, Southern Italy and North Africa. While abroad, they picked up new subject matter and inspiration which they brought back home with them. In that sense, these journeys mimicked the there-and-back-again motif of folktales – and of the *bildungsroman*, a genre which arose in the nineteenth century. From their travels, the artists brought home a range of narratives about what seemed, to their eyes, ‘foreign’ and ‘exotic’; narratives that formed the basis for the kind of subject matter and artworks that the growing middle class in Europe would buy.

Right up until after the Second World War, you were not allowed to travel to Greenland unless you were part of the Christian mission or employed in the colony under the administration of the Royal Greenland Trade Department (Den Kongelige Grønlandske Handel, KGH). In 1870, J.E.C. Rasmussen (1841–1893) was the first-ever artist to be given permission to travel on the first spring ship to Greenland and the last autumn ship back to Denmark. A number of artists followed in his wake, all later becoming known as ‘Greenland Painters’ and all of them men, such as Andreas Riis Carstensen (1844–1906) and Emanuel A. Petersen (1894–1948). In the second half of the nineteenth century, Danish expeditions began to explore Greenland, bringing along artists such as Harald Moltke (1871–1960), Aage Bertelsen (1873–1945) and Achton Friis (1871–1939). These are the names most often associated with Danish artists in Greenland and featured in exhibitions; like other women in the history of art, the women artists working there were overlooked and forgotten.

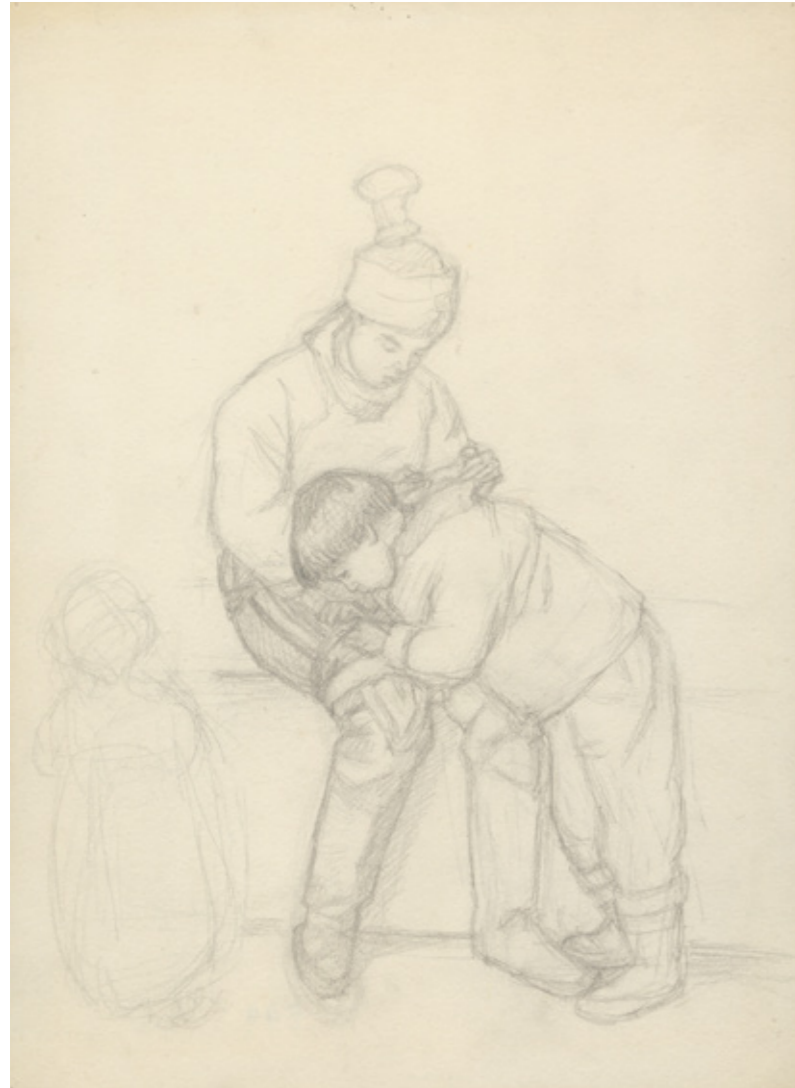
THE GAZES

Apart from being travellers, another trait shared by all Danish artists in Greenland before 1940 was that their works were created for a European audience and a European art scene. Here, their artworks also became colonial representations of Greenland; representations that continue to echo right up to our present day. Although many of the artists were critical of colonisation, of missionary work and the colonial administration, their works were nevertheless

Oda Isbrand, titel og årstal ukendt /
Grønlands Nationalmuseum & Arkiv

Oda Isbrand, title and year unknown /
Greenland National Museum & Archives

Skitse af Christine Deichmann, årstal ukendt
/ Grønlands Nationalmuseum & Arkiv

*Drawing by Christine Deichmann, unknown
year/ Greenland National Museum & Archives*

Et gennemgående træk i disse skildringer af land og folk er, at de primært mandlige kunstnere oftest maler eller ser fra en position, hvor de som kunstnere er usynliggjorte, uden for motivet eller hævet over det, uagtet at enhver kunstners blik altid er nedfældet i en tid og i en kultur med normer og praksisser, som dette blik ikke kan løsrive sig fra. Den position, mange af de mandlige kunstnere indtager, hvor kunstneren både ser alle steder og ingen steder fra, er ikke kun problematisk, men også erobrende, territorial og potentielt voldelig, fordi dem eller det, der skildres, hverken kommer til orde eller gives plads, men må underlægge sig dette blik fortælling. Det er dette blik, som de kvindelige kunstnere på sin vis udfordrer i deres motiver.

KVINDERNE

I 1901 ankommer Christine Deichmann til Grønland som medfølgende hustru til Henrik Deichmann, som er ansat som læge i kolonien, og med deres datter Elisabeth Deichmann. Hun er kunstner, og som den eneste af de danske kunstnere i udstillingen er hun ikke på gennemrejse eller på en enkelt overvintring, men bosat i Grønland i 9 år. Som dansk med en mand ansat i kolonien er hun ikke i Grønland for at bosætte sig og blive, men som det, man i dag ville kalde "expat"; altså en form for udstationeret arbejdskraft. Også Ellen Locher Thalbitzer, Emilie Demant Hatt og Oda Isbrand kommer til Grønland som medrejsende hustruer til henholdsvis filologen William Thalbitzer, arkæologen Gudmund Hatt og kunstneren Victor Isbrand, dog i kortere perioder end Deichmann. Jette Bang rejser på egen hånd i en form for ekspedition, men billederne, hun tager, er langt mere end kortlægninger og dokumentation.

I de kvindelige kunstners værker ser vi kvinder og børn, og vi ser den hverdag, som de mandlige kunstnere oftest udelukkede. En hverdag, der blandt andet rummede importerede varer såsom tekstiler (og ikke kun traditionelt forarbejdet skindtøj), kaffe og tobak samt koloniens træhuse (og ikke kun tørvehytter). I værkerne ser vi en levende kultur, der ligesom andre steder udveksler, indoptager og tilpasser, og som ikke er statisk og fastholdt i

included in the World's Fairs and Colonial Expositions prevalent at the time in Europe and North America; exhibitions where each nation-state showcased its prowess and 'possessions', for example through art. Furthermore, the knowledge gathered by expeditions, including the artists' renderings of land and people, was part of a geopolitical power game between the European nation-states and colonies. A game where knowledge of populations, the amassing of artefacts, and charting – the latter including paintings, drawings and photographs of people and landscapes – offered possible advantages in the struggle to win the right to overseas territories such as Greenland. A recurring feature of these depictions of land and people is that the (primarily male) artists most often paint or view their subjects from a position where they themselves, as artists, are rendered invisible, placed outside the subject or above it, regardless of the fact that every artist's gaze is always embedded in a time and a culture with norms and practices from which this gaze cannot detach itself. The position taken by many of the male artists, in which the artist observes the subject from everywhere and nowhere, is not only problematic, but also conquering, territorial and potentially violent because the subjects depicted – whether people or places – are not given a voice, agency or space, but must submit to the narrative of this gaze. In some ways, the women artists challenge this gaze in their choice of subject matter.

WOMEN

In 1901, Christine Deichmann arrives in Greenland. While she is an artist, she arrives in Greenland in her capacity as wife of Henrik Deichmann, who had been appointed to the position as doctor in the colony. The couple bring along their daughter, Elisabeth Deichmann. Christine Deichmann is the only Danish artist featured in this exhibition to have lived in Greenland for a long time, nine years, instead of just passing through or spending a single winter there. Even so, being a Dane with a husband employed in the colony she did not come to Greenland to settle down and stay; rather, she came as what one might now call an expat, as posted labour. Ellen Locher Thalbitzer, Emilie Demant Hatt and Oda Isbrand also came to

Skitser fra Emilie Demant Hatts
notesbog, 1932 / Museum Salling
*Drawings from Emilie Demant Hatts
notebook, 1932 / Museum Salling*

en europæisk idé om noget "oprindeligt". Vi ser mennesker, som ikke bare passivt portrætteres, kigges på og beskrives, men som kigger tilbage – på kunstneren, på danskeren og på os som beskuere. Disse værker synes for os at åbne en lille sprække til noget andet; en flig af gensidighed og intimitet, et møde, en undren, et dobbelt blik; hvor du, mennesket i motivet, ser mig an, som jeg ser dig.

Dog; de kvindelige kunstners værker blev skabt til en europæisk kunstscene og blev opfattet som etnografiske repræsentationer af Grønland; de udstillede også på de europæiske Verdens- og Koloniudstillinger. Deres blikke var langt fra fri af den tid, de var en del af, og den kultur, de kom fra. Alligevel åbner de en lille sprække, hvorfra vi aner et møde mellem kulturer, hvor det ikke bare er den ene (europæeren), som fortæller om den anden (inuit/grønlænderen). En lille sprække, hvor mødet mellem mennesker ikke nødvendigvis tænkes i fastlåste kasser, men anes i al dets *vidunderlige kompleksitet*, som forfatter Moussa Mchangama skriver i *Tekster om hjem* (2024).

Greenland as wives accompanying their husbands – respectively the philologist William Thalbitzer, the archaeologist Gudmund Hatt and the artist Victor Isbrand – but did so for shorter periods than Deichmann. Jette Bang travelled on her own, engaging in a kind of expedition, but the photos she took reach far beyond the realm of mapping and documentation.

In the works created by these women artists we see women and children, and we see the kind of everyday life that the male artists mostly excluded. An everyday life that contained, among other things, imported goods such as textiles (not just traditionally processed leather garments), coffee and tobacco as well as the colonial wooden houses (not just peat huts). These artworks show us a living, changeable culture which, just like cultures everywhere, engages in processes of exchange, absorbing and adapting to impulses. A culture which is not static, conforming to European ideas about something 'unspoilt' and 'original'. We see people who are not just passively portrayed, looked at and described, but who look back – at the artist, at the Danes and at us as viewers. To our minds, these works seem to offer small cracks opening up on something else; a sliver of reciprocity and intimacy, a meeting, a wonder, a double gaze; where you, the person in the scene, gaze at me as I gaze at you.

Having said that, the women artists' works were created for a European art scene and were perceived as ethnographic representations of Greenland; they too exhibited at the European World's Fairs and Colonial Expositions. Their gaze was by no means free of the time of which they were part and the culture from which they came.

Still, they open a small crack from which we sense a meeting between cultures where it is not just one (the European) speaking about the other (the Inuit/Greenlander). A small crack where the encounter between people is not necessarily envisioned in terms of firmly fixed categories but can be glimpsed in all its 'wonderful complexity', as writer Moussa Mchangama puts it in the book *Tekster om hjem* (Texts about Home, 2024).

Emanuel A. Petersen, ukendt titel og årstal / Nuuk Kunstmuseum
 Emanuel A. Petersen, title and year unknown / Nuuk Art Museum

I landskabsmotiver med store sceniske vues ud over is- og/eller fjeldlandskaber træder en fortælling frem om et barsk og øde, tilsyneladende uopdaget, grønlandsk landskab, som er markant anderledes end det befolkede og vejbelagte Europa, kunstnerne kom fra, og som kunstneren eller ekspeditionen herefter "modigt" skal forcere (eller kontemplere). En modfortælling til dette blik kunne ganske enkelt være, at Grønland gennem de sidste 4000 år har været beboet af forskellige kulturer, som har haft en hverdag i og med dette landskab – og inuit havde desuden både før og under koloniseringen udvekslet med hinanden og med koloniens skibe, foruden hvalfangere og andre handelsfolk.

Landscapes offering vast, scenic views of ice and/or mountain landscapes tell a story about a harsh and desolate, apparently undiscovered, Greenlandic landscape, one which is markedly different from the populated and road-covered Europe from which the artists came. A landscape which the artist or their expedition is about to 'bravely' traverse (or contemplate). A counter-narrative to this gaze might simply be that over the past 4,000 years, Greenland has been inhabited by a range of cultures leading their everyday lives in and with this landscape. Also, the Inuit had, both before and during the colonisation, engaged in exchanges with each other, whalers, other traders and the colony's ships.

Jette Bang Photo, VISDA, Arktisk Institut
 Jette Bang Photo, VISDA, Danish Arctic Institute

Jette Bang og grønlandsmaleren Emanuel A Petersen rejste begge to rundt i Grønland i 1930'erne, men deres blikke ser helt forskellige ting. Her et af Bangs fotografier fra efterskolen for piger i Aasiaat taget i 1939.

Jette Bang and the Greenlandic painter Emanuel A. Petersen both travelled around Greenland in the 1930s, but their gazes take in completely different things. Here we see one of Bang's photographs from the boarding school for girls in Aasiaat taken in 1939.

Ivinguak' Stork Høegh

DK Det eksotiske er et blik på et andet menneske eller et landskab, som er optaget af at påpege, hvad der synes anderledes fra én selv, og hvor dette såkaldte "fremmede" fremhæves som noget spændende. Det eksotiske er en kategori, som hænger tæt sammen med den europæiske kolonihistorie, hvor det europæiske borgerskab særligt i 1800-tallet søgte det for dem "fremmede" og pirrende. Malerier, fotos og genstande blev, både med og uden tilladelse, taget med tilbage til Europa og var med til at danne arkiver, museer og samlinger; også mennesker blev udstillet som levende tableauer og som afdøde i form af eksempelvis knogler og kranier.

Ligesom de danske kunstneres landskaber og folkelivsskildringer fra Grønland var de ældre europæiske fotografier af inuit heller ikke bare uskyldige rejseoptegnelser. Malerier af landskaber samt fotografier af oprindelige folk, som eksempelvis inuit, indgik i europæiske arkiver og museer som viden om det land og de folkeslag, man havde koloniseret, der igen indgik i et større politisk magtspil mellem de europæiske nationalstater om "retten" til land og territorier. De arkiverede malerier og fotografier indeholder oftest tydelige beskrivelser af, hvor i fx Grønland, fotografiet er taget, samt af og til etnografiske beskrivelser af, hvad der foregår på billedet. Kun sjældent navngives personerne på billedet.

ENG The idea of the 'exotic' involves a particular gaze, a way of looking at another human being or at a landscape which focuses on pointing out what seems different from oneself, and where these so-called 'strange' and 'foreign' aspects are highlighted as something exciting. The exotic is a category closely associated with European colonial history, where the European bourgeoisie, especially in the nineteenth century, sought out what seemed to them 'foreign' and enticing. Paintings, photos and objects were taken back to Europe with or without permission, contributing to forming archives, museums and collections; even human beings were exhibited in living tableaux and after their death, for example in the form of bones and skulls.

Like the Danish artists' landscapes and depictions of folk life from Greenland, the older European photographs of Inuit were not just innocent travel records. Paintings of landscapes as well as photographs of indigenous peoples, such as the Inuit, were incorporated in European archives and museums as manifestations of knowledge about the land and the peoples that had been colonised, something which in turn was part of an overarching political power struggle between the European nation-states over the 'right' to land and territories. The archived paintings and photographs usually contain clear descriptions of where the images were from – for example the location in Greenland – and occasionally

Arctic Exotic

ARCTIC EXOTIC

I en serie af digitale fotocollager kaldet *Arctic Exotic* piller kunstner Ivinguak' Stork Høegh dette udefrakommende blik fra hinanden. Hun genforhandler de koloniserende blikke og skaber nye både humoristiske og samfundskritiske, men også flertydige fortællinger.

Via offentligt tilgængelige fotodatabaser finder Stork Høegh ældre sort/hvide fotografier af inuit. Hun sætter dem sammen med egne nutidige fotografier, med maleri og tegning, med populærkulturelle ikoner og referencer, som hun blander med både bylandskaber, arktiske landskaber, savanne og hvide sandstrande.

Ivinguak' Stork Høegh er ikke den første kunstner fra Grønland, som kritisk bearbejder den primært europæiske fotodokumentation af inuit. I bogen *Scoresbysundhistorier* genforhandlede kunstner Pia Arke (1958-2007) fotokoloniseringen ved at navngive de portrætterede individer og få fortalt historierne bag fotografierne. Kunstner Inuuteq Storch (f. 1989) arbejder også med blikke på Grønland, men med omvendt fortegn; blandt andet i fotobogen *Mirrored* (2021), hvor Storch har udvalgt fotografier af Grønlands første professionelle fotograf, John Møller (1894-1948) – med fokus på Møllers fotografier af de danske tilflyttere og arbejdere i Grønland.

MINE VÆRKER ER SPEJLINGER AF VORES HISTORIE

Ivinguak' Stork Høeghs digitale fotocollager tog form under urandebatten i Grønland tilbage i 2013, hvor et knebent flertal i Nalakkersuisut udenom befolkningen besluttede at ophæve nultolerancen over for udvinding af uran. Værkerne var fra begyndelsen samfundskritiske kommentarer, men også poetisk legende historiefortællinger. Stork Høeghs værker udspringer af en nysgerrighed i mødet med sin egen sammensatte historie, en collage af store og små fortællinger på tværs af tid og sted. I et interview fra 2023 siger hun:

“Mine værker er spejlinger af vores historie. Når jeg ser de gamle fotografier, bliver jeg nysgerrig på menneskene i dem. Hvad er deres historie?”

also feature ethnographic descriptions of what is happening in the picture. Only rarely are the people in the picture named.

ARCTIC EXOTIC

In a series of digital photo collages bearing the collective title *Arctic Exotic*, artist Ivinguak' Stork Høegh dismantles this outsider's gaze. She renegotiates the colonising gaze and creates new, humorous and socially critical but also ambiguous narratives.

Stork Høegh explores photo databases that are accessible to the general public to unearth older black and white photographs of Inuit. She then combines these images with her own contemporary photographs, with elements of painting and drawing, and with pop culture references and icons, placing them all in surprising landscapes where she mixes urban settings, arctic vistas, savannas and sandy beaches.

Ivinguak' Stork Høegh is not the first artist from Greenland to critically process the – primarily European – photo documentation of Inuit. In the book *Scoresbysundhistorier* (Stories from Scoresbysund), artist Pia Arke (1958–2007) renegotiated the photographic colonisation by naming the individuals portrayed and telling the stories behind the photographs. Artist Inuuteq Storch (b. 1989) also works with perceptions of Greenland, but takes the opposite approach. One example would be the photo book *Mirrored* (2021), where Storch has selected photographs by Greenland's first professional photographer, John Møller (1894–1948) – focusing on Møller's photographs of Danish immigrants and workers in Greenland.

MY WORKS MIRROR OUR HISTORY

Ivinguak' Stork Høegh's digital photo collages first took shape during the uranium debate in Greenland back in 2013, when a narrow majority in Nalakkersuisut decided, without consulting the people, to abolish the zero tolerance towards uranium mining. Right from the outset, the works offered social criticism but also poetically playful storytelling. Stork Høegh's works spring from a keen sense of curiosity about her own

Ivinguak' Stork Høegh, Sissami nukappiarannguaq / Beach day, 2020

Ivinguak' Stork Høegh, Krokodillejagt, 2016

Ivinguak' Stork Høegh, Zebratiga / Min egen zebra, 2020

Ivinguak' Stork Høegh, Toqqortaatilerpugut, kina kisitsisoq?, 2019

Menneskene er oftest sammensat af flere forskellige fotografier; i værket *Zebratiga* (Min zebra) fra 2020 er kvinden sammensat af flere kroppe, så hun fremstilles ridende. I det sammensatte og konstruerede falder det europæiske blik på inuit som det "fremmede" og eksotiske fra hinanden; kvinden på zebraen bliver en undersøgelse af en fælles historie, som mangler. Et billede på, hvordan få har skullet repræsentere en hel befolkning, som hver især bærer på sin egen unikke og ofte uførelte historie. Hermed understreges også et fravær af de fortællinger, som vi ikke længere kan få adgang til, da personer og måske endda hukommelsen om, hvem personer var, ikke længere eksisterer.

Værkerne i *Arctic Exotic* sætter spørgsmålstejn ved, hvilke blikke vi definerer med – og defineres af – i forholdet mellem Danmark og Grønland, helt op til i dag. Som Stork Høegh selv siger i et interview fra 2021:

"Det kan blive meget barsk begge veje; mellem det danske og det grønlandske. Især hvis man ikke har så meget viden. Jeg kan ikke lide, når det bliver vredt eller handler om skyldfølelse og alt det der. Selvom der kan være en følelse af kolonitid på mine billeder, er det for at fremhæve, hvem vi er, og for at blande de to ting sammen. "

Med sine fiktive og humoristiske sammenstillinger fremhæver Ivinguak' Stork Høegh, hvordan fotografiske blikke på inuit var, og stadig er, forbundet med forestillinger (og fantasier) om Arktis og Inuit – og hun bruger dette som et afsæt for andre og egne fortællinger og vinkler; om forestillinger om det danske, det grønlandske og vores forhold til det "fremmede" og "eksotiske".

complex history, a collage of stories large and small cutting across time and place. In an interview from 2023, she said:

'My works mirror our history. When I see the old photographs, I grow curious about the people in them. What is their story?'

The human figures in these works are most often created using several different photographs. In *Zebratiga* (My own Zebra) from 2020, the woman is composed out of several bodies to depict her riding. In this composite and constructed approach, the European view of Inuit as 'foreign' and exotic falls apart; the woman on the zebra becomes an investigation of a common history that is missing. An image of how a few individuals have had to represent an entire population where every member carries their own unique and often untold history. This also highlights the absence of those narratives we can no longer access because the people themselves, and perhaps even the memory of who those people were, no longer exist.

The *Arctic Exotic* series inquires into the gazes we use to define – and are defined by – in the relationship between Denmark and Greenland, right up to the present day. As Stork Høegh herself said in an interview from 2021:

'Things can become very rough between the Danish and Greenlandic, cutting both ways. Especially if you don't know that much about the issues at stake. I don't like when things get angry or begin to be about guilt and all that. Although there may be a colonial feel to my images, that is deliberately done to highlight who we are and to blend the two.'

With her fictional and humorous juxtapositions, Ivinguak' Stork Høegh highlights how photographic views of the Inuit were, and still are, connected to ideas (and fantasies) about the Arctic and Inuit. She uses this as a starting point for various narratives and angles – her own and those of others, exploring ideas about the Danish, the Greenlandic and our relationship with the 'foreign' and 'exotic'.

KUNSTNERE

Ivinguak' Stork Høegh (f. 1982)

Ivinguak' Stork Høegh er uddannet fra Grønlands Kunstscole, Århus Kunstakademi og som mediegrafiker fra Københavns Tekniske Skole. På udstillingen præsenteres primært et udvalg af kunstnerens digitale fotocollager, men hun arbejder derudover i medier som maleri, grafik, keramik og i mixed media. Hun har deltaget i flere solo- og gruppeudstillinger i Grønland, Danmark, Canada og USA. Derudover har hun været formand for Grønlands kunstnersammenslutning KIMIK, og siden 2021 har Stork Høegh været leder af Grønlands Kunstscole. Stork Høegh er opvokset i Nuuk og ud af en familie med flere kunstnere. Se mere på: Ivinguak' Stork Høeghs Facebookside: Graphic/Art Ivinguak Stork Høegh og Instagram: art_graphic_artist.

Jette Bang (1914-1964)

Med en indrejsetilladelse og en anbefalelsesskrivelse, som skulle hjælpe hende med at finde logi, tog Jette Bang afsted til Grønland i 1936 for at fotografere livet i nord. På mange måder mindede hendes rejser om de tidligere ekspeditioner til landet, men Bangs linse så og fotograferede et andet Grønland, som synes løsrevet fra europæiske heltefortællinger om øde landskaber og forestillinger om oprindelighed. Som fotograf skabte hun på mange måder et umiddelbart møde med mennesker og med hverdagen, som også i dag vækker genkendelse i Grønland. Mellem 1936 og 1962 rejste Bang syv gange til Grønland, hvor hun i alt optog 21 dokumentarfilm, skrev fire bøger og tog over 11.000 stillfotos. Blandt andet blev filmen *Inuit* (1940) skabt i samarbejde med Grønlands Styrelse, og Bang kom med sine fotografier og filmoptagelser også til at indgå i en dansk kolonial fortælling om Grønland.

Ivinguak' Stork Høegh (b. 1982)

Ivinguak' Stork Høegh has studied art at the Grønlands Kunstscole (Greenland School of Art) and the Aarhus Academy of Fine Art and holds a degree in media graphic design from the Copenhagen Technical School (now called NEXT). While the exhibition primarily presents a selection of the artist's digital photo collages, she also works with painting, printmaking, ceramics and mixed media. Stork Høegh has participated in several solo and group exhibitions in Greenland, Denmark, Canada and the USA. In addition, she has been chairman of KIMIK, the association of artists in Greenland, and since 2021 she has been head of Art School of Greenland. Stork Høegh was born and raised in Nuuk and comes from a family with several artists. For more, visit Ivinguak' Stork Høegh's Facebook page: Graphic/Art Ivinguak Stork Høegh and Instagram: art_graphic_artist.

Jette Bang (1914–1964)

Equipped with an entry permit and a letter of recommendation to help her find accommodation, Jette Bang set out for Greenland in 1936 to photograph life in the north. In many ways, her journeys were reminiscent of expeditions previously undertaken to the country, but Bang's lens saw and photographed a different Greenland, one that seems detached from European heroic narratives of desolate landscapes and notions of unspoilt primordial originality. In her work as a photographer, she evoked immediate encounters with people and with everyday life that continue to prompt responses of recognition in Greenland today. Between 1936 and 1962, Bang visited Greenland seven times, shooting a total of twenty-one documentaries, writing four books and taking more than 11,000 still photographs. For example, she created the film *Inuit* in collaboration with Grønlands Styrelse – the Danish administrative board administering the colony Greenland from 1925-1950. With her photographs and film recordings, Jette Bang also became part of a Danish colonial narrative about Greenland.

Emilie Demant Hatt (1873–1958)

Kunstneren Emilie Demant Hatt var uddannet hos Ida Schiøttz-Jensen, derefter på kunstnerne Emilie Mundt og Marie Luplaus tegneskole, som gav hende adgang til Kunstakademiets Kunstscole for Kvinder under Det Kongelige Danske Kunstakademi fra 1898-1901 og igen i vinteren 1906-07 på modelskolen. Hendes uddannelse blev afbrudt af to større rejser, bl.a. til Sápmi i 1904, hvor hun møder samnen Johan Turi. Med hendes redaktionelle indsats udkom Turis bog *Muittalus samid birra* i 1910 om samernes liv. Senere rejser Hatt gentagne gange til Sápmi, men også til andre dele af verden sammen med sin mand, geografen Gudmund Hatt. I 1932 rejste parret til Grønland (samt Island og Færøerne). Emilie Demant Hatt var medlem af Kvindelige Kunstneres Samfund fra dets oprettelse i 1916, udstillede gentagne gange på *Forårsudstillingen* på Charlottenborg fra 1903, *Kunstnernes Efterårsudstilling* fra 1904 og var repræsenteret på *Kvindelige Kunstneres Retrospektive Udstilling* i 1920, *Kvindelige Kunstnersamfunds udstilling* i 1930 samt havde flere soloudstillinger.

Oda Isbrand (1904-1987)

Vi ved ikke meget om Oda Isbrand; vi har ikke engang et billede af hende. I Grønland findes to større samlinger af hendes værker; en privat samling af primært malerier samt en samling af primært akvarel og tegning på Grønlands Nationalmuseum & Arkiv. Hendes koloristiske portrætter har en umiddelbar og direkte konfronterende facon, samtidig med at de synes at være studier af form og farver. I 1935 rejste Oda Isbrand til Grønland med sin daværende ægtemand, kunstneren Victor Isbrand. I 1947 rejste hun igen til Grønland på egen hånd. Oda Isbrand var blandt andet repræsenteret i udstillingen *Danske kunstnere i Grønland* i 1953, hvor også Ellen Locher Thalbitzer deltog.

ARTISTS

Emilie Demant Hatt (1873–1958)

The artist Emilie Demant Hatt first trained first under Ida Schiøttz-Jensen, then at the drawing school run by artists Emilie Mundt and Marie Luplau, which gave her access to the Royal Danish Academy of Fine Arts' school for women from 1898–1901 and again in the winter of 1906–07, studying at the model school. Her education was interrupted by two major journeys, including one to Sápmi in 1904, where she met the Sami Johan Turi. Supported by her editorial efforts, Turi's book *Muittalus samid birra* about the life of the Sami was published in 1910. Later, Hatt travelled repeatedly to Sápmi and also visited other parts of the world with her husband, the geographer Gudmund Hatt. In 1932 the couple visited Greenland (as well as Iceland and the Faroe Islands). Emilie Demant Hatt was a member of Kvindelige Kunstneres Samfund (Danish Women Artists' Association) from its establishment in 1916 and exhibited repeatedly at the annual juried *Spring Exhibition* at Charlottenborg from 1903 and the *Artists' Autumn Exhibition* from 1904. She was represented at the *Kvindelige Kunstneres Retrospektive Udstilling* (Women Artists' Retrospective Exhibition) in 1920 and at *Kvindelige Kunstneres Samfund's exhibition* in 1930. She also had several solo shows.

Oda Isbrand (1904–1987)

We do not know much about Oda Isbrand; in fact we do not even have a picture of her. Two sizeable collections of her works exist in Greenland: a private collection consisting primarily of paintings as well as a collection at the Greenland National Museum & Archives, comprising mainly watercolours and drawings. Her colouristic portraits have a striking immediacy, directly confronting the subject and viewer, while at the same time appearing to be studies of form and colour. In 1935, Oda Isbrand set out for Greenland with her then-husband, the artist Victor Isbrand. In 1947 she visited Greenland again, this time on her own. Oda Isbrand was represented in the exhibition *Danske kunstnere i Grønland* (*Danish artists in Greenland*) in 1953, where Ellen Locher Thalbitzer also participated.

Ellen Locher Thalbitzer (1883-1956)

Ellen Locher Thalbitzer arbejdede fortrinsvist med skulptur, men også med tegning og maleri. Hun var elev af billedhugger Stephan Sinding fra 1900-02 og af billedhugger Ludvig Brandstrup fra 1912-13. Locher Thalbitzer overvintrede i Ammassalik 1905-06 sammen med sin ægtefælle, sprogforskeren William Thalbitzer. Hendes grønlandske motiver er portrætter skabt på basis af levende modeller. Udover sin egen kunstneriske produktion assisterede hun William Thalbitzer i dennes arbejde med det grønlandske sprog. Hun har derudover sat et aftryk på det grønlandske kunstliv ved at have undervist de to senere kunstnere Kårale Andreassen og Peter Rosing i tegning under sit ophold i Ammassalik. Ægteparret vendte tilbage til Grønland på en rejse i sommeren 1914, hvor Locher Thalbitzer skitserede Gertelé til den statuette, der vises på udstillingen. Fra og med 1903 udstillede hun på *Forårsudstillingen* på Charlottenborg flere gange, hun var repræsenteret på *Kvindelige Kunstneres Retrospektive Udstilling* i 1920 og på udstillingen *Danske Kunstnere i Grønland* i 1953. Hun var medlem af Kvindelige Kunstneres Samfund fra dets oprettelse i 1916 og var desuden datter af kunstneren Carl Locher.

Christine Deichmann (1869-1945)

I skemaet til *Weilbachs Kunstnerleksikon* fremhæver Christine Deichmann selv sine motiver af kvinder og børn fra Grønland som særligt karakteristiske for hendes kunst. Christine Deichmann var med sin mand, Henrik Deichmann og deres datter, Elisabeth Deichmann bosat i Grønland fra 1901-1910, hvor Henrik Deichmann var ansat som læge først i Qaqortoq og senere i Sisimiut. Deichmann havde taget undervisning hos kunstnerne Frederik Rohde og Simon Simonsen samt på Vilhelmine Bangs Tegneskole, før hun i 1890-94 studerede på den på det tidspunkt næsten nyåbnede Kunstakademiets Kunstskole for Kvinder under Det Kongelige Danske Kunstakademi. Deichmann udstillede mellem 1896-1912 regelmæssigt på Charlottenborgs *Forårsudstilling* samt i 1907 på *Kunstneres Efterårsudstilling*. Hendes værker indgik også i udstillinger som *Kvindelige Kunstneres Retrospektive Udstilling* i 1920, *Grønlands Udstillingen* i Nikolaj Kirke i 1921 og *Koloniudstillingen* i Rom i 1931.

Ellen Locher Thalbitzer (1883-1956)

Ellen Locher Thalbitzer worked mainly with sculpture but also engaged in drawing and painting. She was a pupil of sculptor Stephan Sinding from 1900 to 1902 and of sculptor Ludvig Brandstrup from 1912 to 1913. Locher Thalbitzer wintered in Ammassalik 1905 to 1906 with her spouse, the linguist William Thalbitzer. Her Greenlandic subjects are portraits created on the basis of live models. In addition to her own artistic production, she assisted William Thalbitzer in his work with the Greenlandic language. She furthermore made an imprint on the Greenlandic art scene by giving drawing classes to two later artists, Kårale Andreassen and Peter Rosing, during her stay in Ammassalik. The Thalbitzers returned to Greenland for a visit in the summer of 1914, where Locher Thalbitzer sketched Gertelé for the statuette shown in the exhibition. Beginning in 1903, she exhibited at the annual juried *Spring Exhibition* at Charlottenborg several times. She was represented at the *Kvindelige Kunstneres Retrospektive Udstilling* (Women Artists' Retrospective Exhibition) in 1920 and at the exhibition *Danske Kunstnere i Grønland* (Danish Artists in Greenland) in 1953. She was a member of the Kvindelige Kunstneres Samfund (Danish Women Artists' Association) from its establishment in 1916. Locher Thalbitzer was also the daughter of the artist Carl Locher.

Christine Deichmann (1869-1945)

In her submission for her entry in *Weilbachs Kunstnerleksikon* (Weilbach's Biographical Dictionary of Artists), Christine Deichmann herself highlighted her images of women and children from Greenland as particularly characteristic of her art.

Christine Deichmann lived in Greenland with her husband, Henrik Deichmann, and their daughter, Elisabeth Deichmann, from 1901 to 1910. During this period, Henrik Deichmann worked as a doctor, first in Qaqortoq and later in Sisimiut. Deichmann had taken classes with the artists Frederik Rohde and Simon Simonsen as well as at Vilhelmine Bang's school of drawing before going on to study, in 1891 to 1894, at the then almost newly opened Art School for Women under the Royal Danish Academy of Fine Arts. From 1896 to 1912, Deichmann exhibited regularly at the annual juried *Spring Exhibition* at Charlottenborg, and in 1907 she exhibited at the *Artists' Autumn Exhibition* at the same venue. Her works were also included in exhibitions such as the *Kvindelige Kunstneres Retrospektive Udstilling* (Women Artists' Retrospective Exhibition) in 1920, the *Grønlands Udstillingen* (Greenland Exhibition) in Nikolaj Church in 1921 and *the Colonial Exposition* in Rome in 1931.

KURATORER

Stine Lundberg Hansen (f. 1982) er cand.pæd. i pædagogisk antropologi og freelance kunstsribent/-kritiker og kurator, p.t. ansat i et barselsvikariat på Nordatlantens Brygge. Fra 2015-21 var hun museumsinspektør på Nuuk Kunstmuseum, hvor hun blandt andet kuraterede udstillingen *Nulialo//Og hustru*. Hun var desuden skribent og redaktør ved kunst- og kulturtidsskriftet Neriusaaq samt medstifter af sitet kunst.gl.

Laila Lund Altinbas (f. 1989) er kunsthistoriker. Siden 2017 har hun formidlet og kurateret udstillinger med fokus på kunst fra og om Grønland på grønlandske og danske kunst- og kulturinstitutioner; lige fra små projektrum og kulturhuse til museer og kunsthaller, bl.a. som museumsinspektør på Nuuk Kunstmuseum i 2018-2019 og som kurator på udstillingen *Kusanartuliat – mellem grønlandsk kunst og kunsthåndværk* på Kunsthall Nord i 2022.

TAK

Tak til Nordatlantens Brygge for at give udstillingen støtte, rum og plads.

Tak til Nuuk Kunstmuseum og til Hanne Kirkegaard og Nivi Christensen for årelangt samarbejde og kritiske samtaler om de Grønlandsrejsende kunstnere og blikke. Tak til Hans Lange for støtte, interesse og for i første omgang at gøre opmærksom på disse kunstnere. Tak til Mai Misfeldt for sparring, undren og kritiske spørgsmål. Tak til Det Grønlandske Hus i København for at åbne jeres samling og til Martine Lind Krebs for at dele dette projekt. Tak til Inge Seiding for et altid vågent øje på, hvad der kan dukke frem af arkiverne. Tak til jer, som har henvendt jer om kvindelige kunstnere i Grønland.

Tak til Nunatta Katersugaasivia Allagaateqarfialu/Grønlands Nationalmuseum & Arkiv, Arktisk Institut, Kunsten Museum of Modern Art i Aalborg, Museum Salling, Københavns Universitet for lån af værker til udstillingen.

THE CURATORS

Stine Lundberg Hansen (b. 1982) holds a MSc. in educational anthropology and is a freelance art writer/critic and curator, currently employed in a temporary position at the North Atlantic House. From 2015 to 2021 she was curator at the Nuuk Art Museum, where her activities included curating the exhibition *Nulialo//And Wife*. During her time there, she was also a writer and editor at the art and culture journal Neriusaaq and co-founder of the site kunst.gl.

Laila Lund Altinbas (b. 1989) is an art historian. Since 2017, she has presented and curated exhibitions focusing on art from and about Greenland at Greenlandic and Danish art institutions ranging from small project spaces and cultural centres to museums and art galleries. For example, she was a curator at the Nuuk Art Museum in 2018-2019 and curator of the exhibition *Kusanartuliat – Between Greenlandic Art and Art and Crafts* at Kunsthall Nord in 2022.

ACKNOWLEDGEMENTS

Thank you to the North Atlantic House for accommodating the exhibition, offering it support and room to breathe.

Thank you to the Nuuk Art Museum and to Hanne Kirkegaard and Nivi Christensen for years of collaboration and insightful conversations about the artists arriving in Greenland – and the gazes they applied. Thank you to Hans Lange for taking an interest, offering support, and drawing attention to these artists in the first place.

Thank you to Mai Misfeldt for engaging conversations, shared inquiries and critical questions. Thank you to The Greenlandic House in Copenhagen for opening your collection to us and to Martine Lind Krebs for sharing this project. Thank you to Inge Seiding for always keeping an eye on what emerges from the archives. Thank you to all who have reached out to us about women artists in Greenland.

We are grateful to Nunatta Katersugaasivia Allagaateqarfialu/ Greenland National Museum & Archives, the Danish Arctic Institute, Kunsten Aalborg, Museum Salling and the University of Copenhagen for lending works to the exhibition.

SAMTALER & FOREDRAG

I forbindelse med udstillingen præsenterer vi en række arrangementer

IVÍNGUAK STORK HØEGH

Den udstillingsaktuelle kunstner i samtale med Laila Lund Altinbas om sit arbejde og sine værker

Søndag 6. oktober kl. 15

CONNECTING COLONIALISM #1

Lina Hashim og Mathias Danbolt drøfter blikket på det 'fremmede' i europæisk kunsthistorie

Tirsdag 22. oktober kl. 17

CONNECTING COLONIALISM #2

Lesley-Ann Brown og Jessie Kleemann i samtale om 'land, krop og kolonialisme'

Tirsdag 19. november kl. 17

BAGOM UDS STILLINGEN

Kuratorerne Laila Lund Altinbas og Stine Lundberg Hansen fortæller om tankerne bag udstillingen

Tirsdag 21. januar kl. 17

SIGNE RINK OG DE DANSKE KVINDelige KUNSTNERE

Kirsten Thisted i samtale med udstillingskuratorerne om trådene mellem forfatter Signe Rink og de samtidige kvindelige danske Grønlandskunstnere

Torsdag 6. februar kl. 17